

ПРОЛЪТЪ

Клонъ до клона, цвѣтъ до цвѣта,
Рой отъ палави пчелици,
Плътень губеръ по нивята,
И каквито искашъ птички.

А отъ синитѣ простори
Падатъ свѣтли водопади;
Всичко пѣе и говори,
Пѣятъ ниви и ливади.

Нѣщо леко ме повдига,
Трепка, бие ми сърдцето:
Радостъта ми се не стига
Отъ земята до небето.

Н. Моневъ

ТЪРСЕТЕ ГО — НѢМА ГО . . .

Отива си още една школска година.

Идете всрѣдъ природата! Дишайте свежъ въздухъ! Грабете повече слънчеви лъчи! Пийте чиста, кристална водица! Късайте цвѣтчета! Тичайте, играйте, пѣйте и . . . дирете, търсете да намѣрите приятеля на пияниците — *спирта*!

Идете по китни полянки! Търсете го между тревици и цвѣтенца — нѣма го! Идете въ градинкитѣ! Дирете го между рози, карамфили, хризантеми — нѣма